

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1931 kl. 5. e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 3, i anledning av väckt motion, II:278, om vissa förmåner för pensionerade banarbetare vid statens järnvägar.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 278, har herr *Dahlén* hemställt *Motionen.*
1:o) att riksdagen måtte besluta, att varje vid statens järnvägar anställd banarbetare vid tilldelande av pension även måtte garanteras rätt till två fribiljetter vid statens järnvägar för varje år, som vederbörande pensionstagare är i livet, samt 2:o) att banarbetare vid de norrländska järnvägarna vid pensionsålderns inträdande beredes rätt till fri frakt å statens järnvägar för sina till vanlig bosättning hörande tillhörigheter till annan del av landet, som vederbörande pensionstagare själv torde få bestämma.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskott, till vilket motionen hänvisades, *Andra kam-*
anförde i sitt utlåtande nr 2 följande. *marens*
utskott.

»Enligt olika Kungl. Maj:ts brev äger pensionerad ordinarie och icke-ordinarie personal vid statens järnvägar samt fast anställd personal vid statens järnvägsbyggnader rätt att årligen utfå två biljetter för fria resor fram och åter på statens järnvägars linjer. I skrivelse år 1929 hemställde Svenska järnvägsmannaförbundets styrelse hos Kungl. Maj:t, att jämväl arbetare vid statens järnvägsbyggnader eller statens järnvägar, då de blivit pensionerade, måtte erhålla liknande förmåner. Det påpekades, att ingen dylik arbetare pensionerades, om han inte varit i statens tjänst under minst 25 år. I sitt yttrande över denna skrivelse anförde järnvägsstyrelsen, att den principiellt sett icke hade något att erinra mot att denna pensionerade arbetargrupp tillerkändes fribiljettsförmån, men då dessa arbetare under sin anställning icke erhöle samma antal fribiljetter som övriga personalgrupper, ansåg styrelsen, att en viss åtskillnad även borde förekomma efter pensioneringen. Järnvägsstyrelsen tillstyrkte därför att en biljett för resa fram och åter skulle beviljas. Kungl. Maj:t förordnade i enlighet med järnvägsstyrelsens förslag.

Enligt införskaffade upplysningar ha för närvarande 140 pensionerade ban- och byggnadsarbetare erhållit fribiljettsbrev. Då pensionering först inträder efter 25 tjänsteår, torde någon nämnvärd ökning av detta antal knappast kunna ifrågakomma. Ur ekonomisk synpunkt torde det därför icke ha någon betydelse för statens järnvägar, om den förmån, som pensionerade ban- och byggnadsarbetare för närvarande hava, utsträcker till att gälla två biljetter om året. Då enligt gällande bestämmelser en av de två biljetter, som medgivnas övrig

pensionerad personal, kan få användas av pensionärens hustru, synes det utskottet, som om ban- och byggnadsarbetarna, för att möjliggöra för en gift pensionär att medföra sin hustru, utan några olägenheter borde kunna tilldelas samma förmån som övriga pensionärer. Att emellertid göra någon åtskillnad mellan gifta och ogifta torde vara en onödig tillkrångling av bestämmelserna, då det gäller ett så ringa antal personer. Enligt utskottets mening böra därför inga betänkligheter förefinnas mot att pensionerade ban- och byggnadsarbetare tillerkännas två fribiljetter årligen.

Med anledning av det i andra punkten av förevarande motion framförda yrkandet har utskottet inhämtat, att rätt till fri transport å statens järnvägar för pensionerads bohag och husgeråd vid flyttning efter erhållet avsked endast tillkommer ordinarie personal samt fast anställd personal vid statens järnvägsbyggnader. Ett beviljande av dylik rätt för pensionerade banarbetare skulle därför innebära en förmån för dessa, som icke tillkommer åtskilliga andra mera fast anställda personalgrupper. Utskottet finner, att ett särskilt gynnande av den personal, som är anställd under lösare anställningsformer, icke bör komma i fråga.

Med hänvisning till ovanstående får utskottet alltså hemställa,

1) att andra kammaren måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte taga under övervägande, huruvida icke förutvarande arbetare vid statens järnvägsbyggnader eller statens järnvägar, vilka tillerkänts pension enligt kungl. kungörelsen den 8 november 1918 och som vid tiden för upphörandet av anställningen åtnjutit förmånen av fria resor å statens järnvägar för enskilda angelägenheter, må årligen utfå två biljetter till fria resor fram och åter över nämnda järnvägar.

2) att punkt 2 av förevarande motion II:278 ej måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.»

*Andra
kammarens
beslut.*

Andra kammaren biföll, vad dess tredje tillfälliga utskott sålunda hemställt, och första kammaren, som delgivits detta beslut, har hänvisat ärendet till sitt andra tillfälliga utskott.

Utskottet.

I anledning härav får utskottet, som instämmer i vad andra kammarens utskott i ovannämnda utlåtande anfört, hemställa,

att första kammaren måtte biträda andra kammarens i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 13 mars 1931.

Å utskottets vägnar:

A. J. GRANSTRÖM.

Närvarande vid beslutets fattande: herrar *Granström, Larsén, friherre Lagerfelt, Bengtsson, Hjalmarsson, Karlsson* och *Henriksson*.